

విధివ్రాత ప్రకరణం

1వ అధ్యాయం - మాతృగర్భంలో మానవ నిర్మాణ స్థితి, అతని ఉపాధి, వయస్సు, కర్మలు మొదలగునవి

1695. హాజిత్ అబ్బల్లా బిన్ మన్వాద్ (రజి) కథనం :- దైవప్రవక్త (సల్లం) సత్యమూర్తి. ఇది తిరుగుబేసి సత్యం. ఆయన ఇలా ప్రవచించారు :-

“మిాలో ప్రతి వ్యక్తి మాతృ గర్భంలో ఈ విధంగా రూపాందుతాడు : మొదట నలబై రోజుల దాకా (పీర్యబిందువు రూపంలో) ఉంటాడు. తరువాత అన్ని రోజులే ద్రవరక్తం రూపంలో ఉంటాడు. ఆ తరువాత అన్నే రోజులు మాంసపు ముద్ద (పిండం) రూపంలో ఉంటాడు. ఆ తరువాత దేవుడు ఒక దైవదూతను నాలుగు ఆళ్లలు ఇచ్చి పంపుతాడు - అతని కర్మలు, ఉపాధి, ఆయుష్మను గురించి ప్రాయమని ఆదేశిస్తాడు. అతను దౌర్ఘాగ్యదపుతాడా లేక సౌభాగ్యదపుతాడా అనే విషయాన్ని కూడా ప్రాయమని ఆదేశిస్తాడు. ఆ తరువాత అతనిలో ప్రాణం పోయబడుతుంది.

పోతే మిాలో ఒక వ్యక్తి (సత్త) కర్మలు చేస్తూ ఉంటాడు. ఆ విధంగా చివరికి (ఆ సత్కర్మల కారణంగా) అతనికి, స్వర్గానికి మధ్య ఒక గజం మాత్రమే ఎదం ఉండిపోతుంది. ఆ తరువాత అతని జాతకం మారిపోయి అతను నరకవాసులు చేసే పనులు చేసేస్తాడు (తత్పర్యవసానంగా అతను నరకం పాలపుతాడు). అదే విధంగా మరొకడు (యష్టి) కర్మలు చేస్తూ ఉంటాడు. అలా చివరికి (ఆ దుష్పర్మల కారణంగా) అతనికి, నరకానికి మధ్య ఒక గజం మాత్రమే ఎదం ఉండిపోతుంది. అంతలో అతని జాతకం మారిపోయి అతను స్వర్గవాసులు చేసే పనులు చేసేస్తాడు (తత్పరితంగా అతను స్వర్గానికి వెళ్లాడు).”

(సహిష్ణు బుభారీ:- 59వ ప్రకరణం - బద్యలే ఇల్లో, వె అధ్యాయం - జిక్లీ మలాయికా)

1696. హాజిత్ అన్సె (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు :- దేవుడు మాతృగర్భం దగ్గర ఒక దైవదూతను నియమిస్తాడు. ఆ దైవదూత “ప్రభూ! ఇప్పుడు పీర్య బిందువు ప్రభూ! ఇప్పుడు ద్రవరక్తం ప్రభూ! ఇప్పుడు మాంసపు ముద్ద (పిండం)” అని అంటాడు. ఆ తరువాత దేవుడు ఆ పిండాన్ని (మానవుడిగా) సృష్టించడానికి పూనుకుంటాడు. అప్పుడు ఆ దైవదూత “ఇతను బాలుడా, లేక బాలికా? ఇతను దౌర్ఘాగ్యదపుతాడా లేక సౌభాగ్యదపుతాడా? ఇతని ఉపాధి ఎంత? ఇతని ఆయుష్మన్ ఎంత?” అని అడుగుతాడు. ఈ విషయాలన్నీ మాతృగర్భంలో ఉండగానే ప్రాయబడతాయి.

(సహిష్ణు బుభారీ:- 6వ ప్రకరణం - ఆలోహాజ్, 17వ అధ్యాయం - ముఖుల్లా ఖతిన్ వ గైరి ముఖుల్లాతి)

1697. హాజిత్ అలీ (రజి) కథనం :- మేమెక జనాజా (శవం) వెంట ‘బభీ’ శృంగార వాటికు వెళ్లాము.

అంతలో దైవప్రవక్త (సల్లం) కూడా వచ్చి ఓట కూర్చున్నారు. మేము ఆయన చుట్టూ కూర్చున్నాము. దైవప్రవక్త (సల్లం) చేతిలో ఒక బెత్తం ఉంది. ఆయన తల వంచుకొని బెత్తంతో నేలను గీకసాగారు. కాన్నేపటికి “మిటో ప్రతి ఒక్కరి స్థానం స్వర్గం లేక నరకంలో ప్రాయబడి ఉంది. అతను సాభాగ్యుడా లేక దౌర్ఘన్యుడా అనే విషయం ముందుగానే ప్రాయబడింది” అని అన్నారు ఆయన. ఒకతను ఈ మాట విని “దైవప్రవక్త! అయితే మనం విధిప్రాతని భావించి కర్మలు ఆచరించకుండా ఎందుకు కూర్చుకూడదు. మనలో ఎవరైనా సాభాగ్యుడై పుంటే అతను ఎలాగూ సత్కర్మలు ఆచరిస్తాడు, దౌర్ఘన్యుడయితే ఎలాగూ దుష్పర్మలు ఆచరిస్తాడు కదా!” అని అన్నాడు. దానికి దైవప్రవక్త (సల్లం) సమాధానమిస్తూ “కాని వాస్తవం ఏమిటంటే అదృష్టవంతుడికి సత్కార్యలు చేసే సద్గుద్ది కలుగుతుంది, దౌర్ఘన్యుడికి దుష్కార్యలు చేసే దుర్ఘాద్ది పుట్టుంది” అని అన్నారు. ఆ తరువాత ఆయన (దివ్య ఖుర్జాన్లోని) ఈ సూక్తులు పరించారు : “ధనాన్ని దానం చేసి దైవ అవిధేయతకు దూరంగా ఉంటూ, మంచిని (సత్యాన్ని) సమర్థించే వాడికి మేము సన్మార్థాన నడిచేందుకు సాలభ్యం కలగజేస్తాము. (దీనికి భిన్నంగా) పిసినారితనం వహించి (దైవం పట్ల) నిర్లక్ష్య భావం ప్రదర్శిస్తూ, మంచిని (సత్యాన్ని) ధిక్కరించే వాడికి మేము కలిన మార్గాన నడిచేందుకు సాలభ్యం కలగజేస్తాము” (92 : 5-10).

(సహాయ బుభారీ : - 23వ ప్రకరణం - జనాయిజ్, 83వ అధ్యాయం - మోజిపిల్ ముహాద్దిసి జ్ఞాల్ ఖాబ్ పథుపూది అనహిపీ హాలహా)

1698. హాజర్త్ ఇమ్రాన్ బిన్ హుసైన్ (రజి) కథనం : - ఒక వ్యక్తి లేచి “దైవప్రవక్త! స్వర్గవాసులెవరో నరకవాసులెవరో (ముందుగానే) గుర్తించబడ్డారా?” అని అడిగాడు. దానికి దైవప్రవక్త (సల్లం) బోనన్నారు. “అలాంటప్పుడు మానవులు కర్మలు ఆచరించడం దేనికి?” అని ప్రశ్నించాడా వ్యక్తి మళ్ళీ. దైవప్రవక్త (సల్లం) సమాధానమిస్తూ “ప్రతి మనిషి తాను దేని కొరకు పుట్టించబడ్డాడో ఆ పనులే చేస్తాడు” అని అన్నారు. లేక “ఎలాంటి బుద్ధి ఇప్పుబడిందో అలాంటి పనులే చేస్తాడు” అని అన్నారు.*

(సహాయ బుభారీ : - 82వ ప్రకరణం - ఖద్ర, 2వ అధ్యాయం - జప్పర్ ఖలము అలా ఇల్మిల్లహ్)

1699. హాజర్త్ సహాల్ బిన్ సాద్ సాదీ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా అన్నారు : - ఒక వ్యక్తి ప్రజల దృష్టిలో స్వర్గవాసులు చేసేటటువంటి పనులే చేస్తాడు. కాని అతను నరకవాసి అవుతాడు. అలాగే మరొకతను జనం దృష్టిలో నరకవాసులు చేసేటటువంటి పనులు చేస్తాడు. కాని అతను స్వర్గనివాసి అవుతాడు.

(సహాయ బుభారీ : - 56వ ప్రకరణం - జిహ్వ, 77వ అధ్యాయం - లా యుభాలు పులానన హీద్)

* ఒక వ్యక్తి మంచి పనులు చేస్తుందే అతని అదృష్టంలో స్వర్గం రాసి ఉండని భావించవచ్చు. అలాగే మరొక వ్యక్తి చెష్ట పనులు చేస్తుందే అతని అదృష్టంలో నరకం రాసి ఉండని అనుకోవచ్చు. ఈ హాదీను భావం ఇదే. అయితే అదృష్టం గురించిన జ్ఞానం మనకు లేదు గనక నిజంగా ఫలానా వ్యక్తి స్వర్గానికి పోతాడని, ఫలానా వ్యక్తి నరకంలో పడిపోతాడని ఖచ్చితంగా చెప్పలేదు. చెప్పుకూడదు కూడా. మనం ఏం చేస్తున్నామో, ఏం జరుగుతున్నదో అంతా విధి నిర్ణయమే. అయితే విధి నిర్ణయం, విధి ప్రాత ఏమిటా మనకు తలియదు గనక మనం చేసే పనులకు మనమే బాధ్యతలుతాము. దాని ప్రకారమే మనకు పరలోక ప్రతిఫలం లభిస్తుంది. అంతేగాని, మనం కావాలని తప్పుడు పనులు చేస్తూ విధి ప్రాత అంటూ వాటి బాధ్యతను దేవునిపై నెట్లి మనం మన పాపాల దుష్పర్యవసానం నుండి బయట పడగలమని త్రమించకూడదు. (అనువాదకుడు)

2వ అధ్యాయం - హజుత్ ఆదం, హజుత్ మూసా (అలైహి)ల మధ్య సంభాషణ

1700. హజుత్ అబూ హలైరా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ఉద్వోధించారు :-(ఒసారి) హజుత్ ఆదం, హజుత్ మూసా (అలైహి)ల మధ్య వాదోవాదాలు జరిగాయి. హజుత్ మూసా (అలైహి) మాటల్లాడుతూ “ఆదం గారూ! మిారు మా పితామహులు. కానీ మిారు మమ్మల్ని దొర్చాగ్యులుగా చేశారు. మమ్మల్ని స్వర్గం నుంచి తీసివేయించారు” అని ఆరోపించారు. దానికి హజుత్ ఆదం (అలైహి) సమాధానమిస్తూ “మూసా! దేవుడు నీకు తనతో ప్రత్యక్ష సంభాషణా భాగ్యం కలిగించాడు. పైగా ఆయన నీకు తన స్వపూస్తాలతో (తొరాత్ పలకలను) రాసిచ్చాడు. (అంతటి హోదా పాండి కూడా) నీవు, నా పుట్టుకు నలబై ఏళ్ళ పూర్వమే నా అదృష్టంలో రాసిన విషయాల్ని గురించి నన్ను నిందిస్తున్నావా?” అని అన్నారు.

ఈ మాట ఆధారంగా హజుత్ ఆదం (అలైహి) హజుత్ మూసా (అలైహి) పై సంవాదనలో ఆధిక్యత పాందారని దైవప్రవక్త (సల్లం) చెప్పారు. (ఈ మాట దైవప్రవక్త (సల్లం) మూడుసార్లు అన్నారు).*

(సహేపొ బుఖారీ:- 82వ ప్రకరణం - ఖద్ర, 11వ అధ్యాయం - తహజు ఆదము వ మూసా ఇస్లాహీ)

5వ అధ్యాయం - ఆదం పుత్రుని నౌసటు వ్యభిచార భాగం కొద్దో గొప్పొ లిభించబడింది

1701. హజుత్ అబూ హలైరా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా తెలియజేశారు : - దేవుడు ఆదం పుత్రుడి అదృష్టంలో వ్యభిచార భాగం (కొద్దో గొప్పొ) లిభించాడు. అది అతనికి ఎలాగూ లభిస్తుంది. అందుచేత (పర స్త్రీని కామదృష్టితో చూడటం) కళ్ళ వ్యభిచారం, (పర స్త్రీతో అణ్ణిల మాటలు పలకడం) నోటి వ్యభిచారం. మానవుని మనస్సు (అణ్ణిల చేష్టలను) కోరుతుంది. (ఇది భావ పరమైన వ్యభిచారం). అయితే అతని మర్మాంగం ఆ కోరికకు కార్యరూపం ఇవ్వటమో లేక ధిక్కరించటమో చేస్తుంది.

(సహేపొ బుఖారీ:- 79వ ప్రకరణం - జస్తియిజాన్, 12వ అధ్యాయం - జిసల్ జవారి హిదావల్ ఫర్దీ)

6వ అధ్యాయం - ప్రతి పిల్లవాడు ప్రకృతి ధర్మంపై పుడతాడు

1702. హజుత్ అబూ హలైరా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా అన్నారు : - ప్రతి పిల్లవాడు (ఏ మతస్థుడైనా) ప్రకృతి ధర్మంపై (అంటే ఇస్లాం ధర్మంపై) పుడతాడు. కానీ ఆ తరువాత అతని తల్లిదండ్రులు ఆతట్టి యూదుడిగానో, క్రైస్తవుడిగానో లేదా మజ్ఝాసీ (అగ్ని పూజారి)గానో మారుస్తారు, జంతువులు పుట్టేటప్పుడు వాటి అవయవాలన్నీ స్కర్మంగానే

★ఇమామ నవవీ (రహ్మాన్) ఇలా రాస్తున్నారు: మనలో కూడా ఎవరైనా పాపం చేసినవాడు హజుత్ ఆదం (అలైహి)లా సమాధానమిచ్చి నింద, శక్తిల నుండి విముక్తి పొందగలడా? అన్న ప్రశ్న ఉదయిస్తుందిక్కడ. దానికి సమాధానం ఇది - లేదు. విముక్తి పొందలేదు. ఎందుకంటే అంతనింకా ఇషాలోకంలోనే ఉన్నారు. ఇషాలోకం ఆచరణ స్థలం. ఇక్కడ ఆచరణకు ఎగునామం పెట్టి మాటల గారడితో మోక్కం పొందడం కుదరు. హజుత్ ఆదం (అలైహి) క్రియా ప్రవంచం నుండి వెళ్ళియెన తరువాత ఇలా సమాధానమిచ్చారు. అదీగాక దేవుడు ఆయన తప్పును కుమించాడు. అందువల్ల అయినపై ఇక ఎలాంటి నిందను మోపలేము. (అనువాదకుడు)

ఉంటాయి. (ఆ తరువాత ఈ మానవులు వాటి చెవులనో, కొమ్ములనో కోసి పారేస్తారు) ఏ జంతు పిల్లలయినా తెగిపోయిన చెవులతో పుట్టిడం మింపుడైనా చూకారా?

హాజిత్ అబూహస్రైరా (రజి) పై హాదీసు ఉల్లేఖించిన తరువాత ఈ క్రింది (ఖుర్జాన్) సూక్తిని పరించేవారు.

“దేవుడు మానవులను ఏ ప్రకృతి ధర్మంపై పుట్టించాడో అది మార్పునలవి కానిది”. ఇదే సవ్యమైన, స్థిరమైన ధర్మమార్గం. (30:30)

(సహితో బుభారీ:- 23వ ప్రకరణం - జనాయణ, 8వ అధ్యాయం - ఇజా అష్టమస్వవియ్యు ఫమాత హలీయుసల్లా అలైపి)

1703. హాజిత్ అబూ హస్రైరా (రజి) కథనం:- బహుదైవారాధకుల యుక్త వయస్సుకురాని పిల్లలను గురించి (వారు స్వర్గానికి పోతారా లేక నరకానికి పోతారా అని) దైవప్రవక్త (సల్లం)ను ప్రశ్నించటం జరిగింది. దానికి ఆయన సమాధానమిస్తూ “వారు పెరిగి పెద్ద వాళ్ళయిన తరువాత ఎలాంటి కర్మాలు ఆచరిస్తారో దేవునికి తెలుసు” అని అన్నారు.

(సహితో బుభారీ:- 23వ ప్రకరణం - జనాయణ, 93వ అధ్యాయం - మాఫీల ఫీ బెలాదిల్ ముద్రికీన్)

1704. హాజిత్ ఇబ్రై అబ్బాన్ (రజి) కథనం :- బహుదైవారాధకుల యుక్త వయస్సుకు రాని పిల్లలను గురించి (వారు స్వర్గానికి పోతారా లేక నరకానికి పోతారా అని) దైవప్రవక్త (సల్లం)ను అడగటం జరిగింది. దానికి ఆయన సమాధానమిస్తూ “ఆ పిల్లలను దేవుడు పుట్టించాడు గనక వారు పెరిగి పెద్దవాళ్ళయ్యక ఏం చేస్తారో దేవునికి మాత్రమే తెలుసు” అని అన్నారు.

(సహితో బుభారీ:- 23వ ప్రకరణం - జనాయణ, 93వ అధ్యాయం - మాఫీల ఫీ బెలాదిల్ ముద్రికీన్)